

Sesiunea 11: Intrarea triumfală a lui Isus în Ierusalim (Apoc. 19:11-21:8)**I. INTRODUCERE**

- A. Secțiunea cronologică 5 a cărții Apocalipsa reprezintă culmea istoriei umane. În acest pasaj, Isus va veni la Ierusalim ca Mire-Împărat-Judecător pentru a pune capăt campaniei Armagedon, biruindu-l pe Antihrist și instaurându-și împărăția de 1.000 de ani, pregătind pământul pentru a primi Tronul Tatălui (Apoc. 21.3).
- B. Ultima scenă a Procesiunii celei de a Doua Veniri este punctul cel mai important al istoriei. Isus pătrunde triumfal în Ierusalim, în contextul celui mai mare conflict militar din istorie, pentru a izbăvi Israelul și pentru a fi primit de liderii evreilor (Mt. 23:39; Zah. 14:4).
- C. Isus face dreptate sau răzbunare pe pământ, în contextul opresiunii anticristice care se va manifesta cel mai intens la Ierusalim (Zah. 12:2-3; 14:2; Ioel 3:2, 12; Zah. 3:8).
- D. Isus va veni doar ca răspuns la rugăciunile sfinților care vor fi implicați în cea mai mare mișcare a dreptății din istorie. Rugăciunile necurmăte ale sfinților de pretutindeni (Lc. 18:7-8; Isa. 42:10-16; Apoc. 5:8; 22:17), se vor uni cu rugăciunile martirilor din cer (Apoc. 6:10) și cu cele ale rămășiței nemântuite a lui Israel (Zah. 12:10; Isa. 64:1-12; 30:18-33; Ps. 94:1-23; 98:1-9; 99:1-9, etc.).

Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, cari strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate în curînd. Dar cînd va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pămînt?” (Apoc. 18.7-8)

Ei strigau cu glas tare, și ziceau: „Pînă cînd, Stăpîne, Tu, care ești sfînt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sîngele nostru asupra locuitorilor pămîntului?” (Apoc. 6.10)

Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plînge cum plînge cineva pe singurul lui fiu, și-l vor plînge amarnic, cum plînge cineva pe un întîi născut. (Zah. 12.10)

„O! de ai despica cerurile, și Te-ai pogorî, s'ar topi munții înaintea Ta, ca de un foc care aprinde vreascurile, ca de un foc care face apa să dea în clocot! Ți-ar cunoaște atunci vrăjmașii Numele, și ar tremura neamurile înaintea Ta! (Isa. 64.1-2)

- E. 7 scene în Apoc. 19:11-21:8 urmează imediat după al șaptelea potir (Apoc. 16:17-21). Isus vine în contextul bătăliei pentru Ierusalim, pentru a pune capăt campaniei Armagedon (durează 3½ ani)
- Scena #1: Este prezentat Isus în timp ce se apropie de Ierusalim, pentru bătălia finală (Apoc. 19:11-16)
- Scena #2: Isus îl învinge pe Antihrist în bătălia pentru Ierusalim (Apoc. 19:17-21)
- Scena #3: Satan este aruncat în temniță pentru 1000 de ani (Apoc. 20:1-3)
- Scena #4: Sfinții primesc conducere guvernamentală peste pământ (Apoc. 20:4-6)
- Scena #5: Satan este eliberat după 1000 de ani, oferindu-le tuturor șansa de a asculta (Rev. 20:7-10)
- Scena #6: Mărețul Tron Alb: judecata finală a tuturor dușmanilor lui Dumnezeu (Rev. 20:11-15)
- Scena #7: Tatăl Își așează tronul în mijlocul oamenilor Săi, pe noul pământ (Apoc. 21.1-8)
- F. **Sumar:** cele mai dramatice evenimente ale istoriei umane se vor desfășura în contextul celei mai mari campanii militare, sprijinită de cea mai mare mișcare de rugăciune, luptându-se împotriva celei mai mari opresiuni, în scopul instaurării celei mai mari mișcări a dreptății peste întregul pământ.

II. ESTE PREZENTAT ISUS ÎN TIMP CE SE APROPIE DE IERUSALIM (APOC. 19:11-16)

Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s'a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur. Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu.” Oștile din cer îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in suptire, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe cari le va cârmui cu un toiag de fer. Și va călca cu picioarele teascului vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.” (Apoc. 19.11-16)

- A. Cerul se deschide astfel încât Ioan să vadă scena și nu locul din care vine Isus .
- B. **Cel credincios și Cel adevărat:** toate promisiunile Lui sunt demne de încredere, iar politica lui este neînșelătoare.
- C. **Se luptă:** la cea de-a șaptea trâmbiță o voce din cer anunță că Isus preia toate națiunile (Apoc. 11.15). **Isus, cel al Crăciunului** aduce pace între oamenii plăcuți Lui (Lc. 2.14), luptând împotriva răului ca **Isus de la Armagedon**. El se războiește pentru a instaura pacea și dreptatea. Antihrist este cel care a început războiul (Apoc. 11:7; 12:7, 17; 13:4, 7; 17:14; 19:11, 19; Dan. 7:21; 9:26). De asemenea, acest război este câștigat în locurile cerești (Apoc. 12:7-12).
- D. **Haină muiată în sânge:** cei mai mulți cercetători consideră sângele ca fiind cel al dușmanilor săi. Acest teasc escatologic este adunarea liderilor diabolici la Ierusalim. Vinul care curge din el este sângele lor. Sângele de pe haina Sa denotă implicarea sa intimă și declarația publică a faptului că El crede în acest război. Cuvântul „muiat” vine din grecescul „bapto” care este tradus de unii prin „îmbibat”. Haina este veșmântul exterior. lung

„Cine este acesta, care vine din Edom, din Boțra, în haine roșii, în haine strălucitoare, și calcă mîndru, în plinătatea puterii Lui? -„Eu sînt Cel care am făgăduit mîntuirea, și am putere să izbăvesc!” „Dar pentru ce Îți sînt hainele roșii, și veșmintele Tale ca veșmintele celui ce calcă în teasc?” „Eu singur am călcat în teasc, și niciun om dintre popoare nu era cu Mine; i-am călcat astfel în mînia Mea, și i-am zdrobit în urgia Mea; așa că sîngele lor a fișnit pe veșmintele Mele, și Mi-am mînjit toate hainele Mele cu el. Căci în inima Mea era o zi de răzbunare, și venise anul celor răscumpărați ai Mei. (Isa. 63.1-4)

E. În Ps. 45 este văzut ca fiind frumos, în contextul campaniei de la Armaghedon.

Tu ești cel mai frumos dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale: de aceea te-a binecuvîntat Dumnezeu pe vecie. Războinic viteaz, încinge-ți sabia, -podoaba și slava, da, slava Ta! -Fii biruitor, suie-te în carul tău de luptă, apără adevărul, blîndeța și neprihănirea, și dreapta ta să strălucească prin isprăvi minunate! Săgețile tale sînt ascuțite: supt tine vor cădea popoare, și săgețile tale vor străpunge inima vrăjmașilor împăratului. (Ps. 45.2-5)

F. Un râu de sânge curge aproape 320 km, sau distanța dintre Meghido și Boțra.

Și îngerul și-a aruncat cosorul pe pămînt, a cules via pămîntului, și a aruncat strugurii în teasca cel mare al mîniei lui Dumnezeu. Și teasca a fost călcat în picioare afară din cetate; și din teasc a ieșit sînge, pînă la zăbalele cailor, pe o întindere de o mie șase sute de stadii. (Apoc. 14.19-20)

G. Ostirile Îl urmau: Isus biruiește în parteneriat cu poporul Său (Apoc. 3:21; In. 17:24). Sfinții sunt împreună cu El (1 Tes. 4:14; Zah. 14:5). Sfinții zdrobesc popoarele împreună cu El (Apoc. 2.27)

III. ISUS ÎL ÎNVINGE PE ANTIHRIST LA BĂTĂLAI PENTRU IERUSALIM (APOC. 19.17-21)

Apoi am văzut un înger, care stătea în picioare în soare. El a strigat cu glas tare, și a zis tuturor păsărilor, cari sburau prin mijlocul cerului: „Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu, ca să mîncăți carnea împăraților, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor și a călăreților, și carnea a tot felul de oameni, slobozi și robi, mici și mari!” Și am văzut fiara și pe împărații pămîntului și oștile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce ședea călare pe cal și cu oastea Lui. Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins proorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu cari amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei, și se închinaseră icoanei ei. Amîndoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia, care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s'au săturat din carnea lor. (apoc. 19.17-21)

A. Popoarele se vor strînge pentru a se război cu Isus (Rev. 17:14; 19:19) despre care ei cred că este un Mesia mincinos sau un înger de lumină (2 Cor. 11:14). Ei nu se vor simți amenințați de o armată israeliană mică.

B. Domnul va strînge toate popoarele în teasca Său de la Ierusalim pentru a le ucide (Ioel 3:2, 11-21). Satan îi va înșela pe împărați pentru a veni (Apoc. 16:13-16). Oamenii vor veni motivați de ambiție.

„De aceea așteptați numai, zice Domnul, pînă în ziua cînd Mă voi scula la pradă: căci am hotărît să strîng neamurile, să adun împărățiile, ca să-Mi vărs urgia peste ele, toată aprinderea mîniei Mele; căci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Mele.” (Țef. 3.8)

- C. Ioan descrie biruința lui Isus în bătălia pentru Ierusalim, despre care au proorocit cei din Vechiul Testament. Isus pătrunde în Ierusalim, ajungând la momentul potrivit pentru a salva rămășița lui Israel.

Atunci voi strînge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jăfuite, și femeile batjocorite; jumătate din cetate va merge în robie, dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvîrșire din cetate. Ci Domnul Se va arăta, și va lupta împotriva acestor neamuri, cum S'a luptat în ziua bătăliei. Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miază noapte, iar jumătate spre miazăzi. Veți fugi atunci în valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde pînă la Ațel; și veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pămînt pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda. Și atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu El! (Zah. 14.2-5)

În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica, vor fi vătămați, și toate neamurile pămîntului se vor strînge împotriva lui. (Zah. 12.3)

- D. David L-a văzut pe Isus executându-și dușmanii în timp ce își așează imperiul mondial (Apoc. 110.5-7). Isus va executa liderii popoarelor la sfârșitul campaniei Armagedon.
- Domnul, dela dreapta Ta, zdrobește pe împărați în ziua mîniei Lui. El face dreptate printre neamuri: totul este plin de trupuri moarte; El zdrobește capete pe toată întinderea țării. (Ps. 110.5-6)**
- E. Punctul central al Procesiunii celei de a Doua Veniri este reîntrirea lui Isus în cetatea Ierusalimului pentru a fi primit oficial de către liderii guvernamentali ai lui Israel, ca Împărat Mesianic.
- căci vă spun că deacum încolo nu Mă veți mai vedea pînă cînd veți zice: „Binecuvîntat este Celce vine în Numele Domnului!” (Mt. 23.39)**
- F. Isus va fi celebrat ca Fiul lui David, în cadrul unei parade de încoronare, găzduită de liderii Israelului. Liderii Israelului vor deschide porțile Ierusalimului pentru Isus, printr-o declarație oficială a Lui ca Împărat al lor, după ce îi salvează, pentru a încheia campania Armagedon.
- Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți vecinice, ca să între Împăratul slavei! „Cine este acest Împărat al slavei?” -Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte. (Ps. 24.7-8)**

IV. INTRODUCERE LA ÎMPĂRĂȚIA MILENIALĂ: DOMNIA DE 1000 DE ANI A LUI ISUS (APOC. 20)

- A. Ioan ne prezintă sfârșitul în Apoc. 20-22. Trebuie să ne scuturăm de orice ceață a necredinței și a sentimentalismului pentru a vedea cu claritate planul pentru care trebuie să ne pregătim intenționat.

- B. În acel moment, Împărăția lui Dumnezeu va fi manifestată în mod deschis, afectând fiecare sferă a vieții (politică, socială, agricolă, economică, spirituală, educațională, legislativă, familie, media, arte, tehnologie, sport, mediu, instituții sociale etc.). Rezultatul va fi o perioadă de 1.000 de ani de binecuvântare fără precedent pe pământ, în timp ce Isus instaurează dreptatea și prosperitatea, restaurând agricultura, atmosfera și viața animală la condițiile pe care le vedem Grădina Edenului (Apoc. 20:1-6; Isa. 2:1-4; 9:6-9; 11:1-16; 51:1-8; 60-62; 65:17-25; Ps. 2:6-12; 110:1-7; Deut. 8; 28; Mt. 5:5; 6:10; 17:11; 19:28; 28:19; Fapte 1:6; 3:21).
- C. În Mileniu, toți împărații pământului vor fi mântuiți și se vor închina lui Isus (Ps. 72:11; 102:15; 138:4; 148:11; Isa. 62:2; Apoc. 21:24), bazându-și guvernarea națională pe Cuvântul lui Dumnezeu.
- D. Isus va aduce împreună dimensiunea supranaturală, fizică, politică și relațională ale Împărăției astfel încât să experimentăm în cele din urmă plinătatea planului Tatălui pe pământ. Toate aspectele acestea converg împreună în Împărăția Milenială.
1. **Noul Ierusalim** care vine pe pământ, aduce dimensiunea supranaturală veșnică. Atunci când Noul Ierusalim vine pe pământul Milenial, cerul este literal pe pământ.
 2. **Grădina Edenului** va aduce aspectul paradisiului fizic, inclusiv restaurarea mediului înconjurător și tot ceea ce este fizic plăcut.
 3. **Împărăția lui David** va aduce dimensiunea politico-socială a vieții (guvernare, economie, educație, familie, artă, muzică, tehnologie, călătorii, comunicații etc.)
 4. **Casa de Rugăciune** din Templul Milenial va fi centrul mișcării mondiale de rugăciune și închinare. Aceasta aduce un aspect intim-relațional.
- E. Mileniul este un termen care vorbește despre o perioadă literală de 1.000 de ani în care Isus va domni peste pământ. Apoc. 20.1-10 cuprinde trei secțiuni care descriu evenimentele Mileniului:
- 1) Apoc. 21.1-3: Satan va fi întemnițat pentru 1.000 de ani (începutul Mileniului)
 - 2) Apoc. 20.4-6: Sfinții înviați primesc conducerea pământului (în timpul Mileniului)
 - 3) Apoc. 20.7-10: Satan este eliberat din închisoare pentru a înșela națiunile (sfârșitul Mileniului)
- F. Temele pasajului Apoc. 20 sunt: biruința poporului lui Dumnezeu și înfrângerea finală a armatelor inamice. Ioan este primul care ne descoperă întinderea Mileniului, înălțarea sfinților care domnesc ca împărați și preoți, întemnițarea Satanei pentru 1.000 de ani și eliberarea lui pentru a înșela popoarele.

V. SATAN ESTE ARUNCAT ÎN TEMNIȚĂ PENTRU 1.000 DE ANI (APOC. 20.1-3)

El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai

înșele Neamurile, pînă se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme. (Apoc. 20.2-3)

- A. **Satan va fi legat**: acesta va fi un eveniment dramatic. El va fi legat cu lanțuri supranaturale, aruncat în adânc și închis, fără a-i fi permisă comunicarea sau activitatea pe pământ. Va fi pecetluit pentru a proclama faptul că nu va ieși din temniță.
- B. **Patru nume ale Satanei**: fiecare descrie diverse crime și descoperă modalitățile în care el ne atacă: **Balaurul** denotă cruzimea sa. **Șarpele cel vechi** se referă la minciunosul din Grădina Edenului (Apoc. 3). **Diavolul** înseamnă acuzatorul. **Satan** înseamnă adversarul, cel care ne atacă.

VI. SFINȚII PRIMESC CONDUCERE GUVERNAMENTALĂ PESTE PĂMÂNT (APOC. 20:4-6)

Și am văzut niște scaune de domnie; și celorce au șezut pe ele, li s'a dat judecata. Și am văzut sufletele celorce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, și ale celorce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mîină. Ei au înviat, și au împărățit cu Hristos o mie de ani. Ceilalți morți n'au înviat pînă nu s'au sfîrșit cei o mie de ani. Aceasta este întîia înviere. Fericiți și sfinți sînt ceice au parte de întîia înviere! Asupra lor a doua moarte n'are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani. (Apoc. 20.4-6)

- A. Ioan a văzut scaunele de domnie ca motiv accentuat în Apocalipsa. Sfinții din apoc. 19.14, 19 „șed”. Isus va governa pământul în parteneriat cu sfinții înviați (Apoc. 2:26-27; 3:21; 5:10; 20:4-6; 22:5; Mt. 19:28; 20:21-23; 25:23; Lc. 19:17-19; 22:29-30; 1 Cor. 6:2-3; 2 Tim. 2:12; Rom 8:17). Întreaga autoritatea guvernamentală va fi înlocuită și va fi dată în mâinile celor care au dovedit smerenie pe pământ (Mt. 5.5)
- B. Isus va domni în Împărăție, în parteneriat cu două tipuri de sfinți: **împărați ai pământului** (cu trupuri ne-înviat) și **împărați înviați** (sfinți cu trupuri înviate).

VII. SATAN ESTE ELIBERAT DUPĂ 1.000 DE AI, OFERIND OAMENILOR OPORTUNITATEA DE A ASCULTA (APOC. 20.7-10)

L-a aruncat în Adînc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele Neamurile, pînă se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme. Cînd se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi deslegat; și va ieși din temnița lui, ca să înșele Neamurile... ca să-i adune pentru război... Și ei s'au suit... și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s'a pogorît un foc care i-a mistuit. Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă (Apoc. 20.3, 7-10)

- A. Satan trebuie eliberat la sfîrșitul mileniului. De ce? Dumnezeu va manifesta în mod deschis adevărul cu privire la **adâncimile păcatului omenesc** (numit taina nelegiurii în 2 Tes. 2.7) și cu privire la Satan care este **diabolic pe deplin**. Satan înșeală popoarele, descoperind faptul că el nu a fost reabilitat sau schimbat.

- B. Dumnezeu demonstrează dreptatea judecăților Sale veșnice arătând faptul că reabilitarea nu are loc și că omul se răzvrătește chiar și într-un mediu ideal, aceasta deoarece iubește păcatul. Oamenii nu vor mai putea da vina pe circumstanțele negative pentru a-și scuza păcatul.

VIII. MARELE TRON ALB: JUDECATA FINALĂ A TUTUROR DUȘMANILOR (APOC. 20.11-15)

Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb... Și am văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise... Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea... Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua. Oricine n'a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc. (Apoc. 20.11-15)

IX. TATĂL ÎȘI AȘEAZĂ TRONUL ÎN MIJLOCUL POAMENILOR SĂI, PE PĂMÂNT (APOC. 21.1-8)

Apoi am văzut un cer nou și un pămînt nou; pentru că cerul dintîi și pămîntul dintîi pieriseră, și marea nu mai era. Și eu am văzut coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, cetatea sfîntă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuș va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tînguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintîi au trecut.” (Apoc. 21.1-4)

- A. Punctul central al întregii istorii a mântuirii constă în faptul că Tatăl locuiește pe pămînt împreună cu oamenii (v. 3). Tatăl ne trimite un mesaj pe 7 nivele (Apoc. 21.5-8), descoperindu-și dedicarea față de noi. Tatăl vorbește în mod direct doar de două ori în Apocalipsa (Apoc. 1.8; 21.5)
- B. Noul Ierusalim este locuința noastră veșnică. Cetatea este privită în termeni relaționali sau în termenii apropierii ei de Dumnezeu (Apoc. 21.1-8). Noul Ierusalim coboară pe pămînt în două ocazii (la a Doua Venire și apoi după Împărăția Milenială)
- C. În Mileniu, mandatul principal al lui Isus este să pregătească pămîntul pentru venirea Tatălui, conducând popoarele spre maturitate în neprihănire (1 Cor. 15.24-28). Neprihănirea va fi substanțială în Mileniu, apoi desăvârșită pe Noul Pămînt.
- D. Toți dușmanii lui Isus vor fi îndepărtați înainte și imediat după răzvrătirea milenială. Apoi, pămîntul va fi curățit prin foc la sfârșitul Mileniului pentru a-l pregăti pe deplin în vederea venirii Tatălui (2 Pet. 3:10-13; Apoc. 20:11). Focul va „clăti” pămîntul, probabil pentru a îndepărta reziduurile rămase de la revolta milenială. Este imaginea curățării unui vas murdar, urmată de clătirea lui încă o dată.
- E. Faptul că Cetatea este împodobită ca o mireasă vorbește despre faptul că Dumnezeu nu a ignorat nici un detaliu sau nici o extravaganță. Cetatea, în termeni funcționali, este văzută ca Sfânta Sfintelor și Grădina Eden, în Apoc. 21:9-22:5. În Apoc. 21.3-4, sunt îndepărtate 7 aspecte negative: marea, moartea, tînguirea, țipătul, durerea, blestemul, noaptea. Tot ceea ce a avut un impact negativ asupra vieții noastre va fi îndepărtat total.

- F. Pământul cel nou este locul permanent al Noului Ierusalim. Noul Ierusalim va rămâne veșnic pe pământ. Teologii dezbate dacă pământul din prezent va fi reînnoit sau anihilat după Mileniu, pentru a deveni Noul Pământ. Pământul va avea continuitate veșnică (Ps. 37:29; 78:69; 104:5; 105:10-11; 125:1-2; 1 Cr. 23:25; 28:8; Isa. 60:21; Ezech. 37:25; Ioel 3:20). Cuvintele „nu mai era” sunt aceleași din 2 Cor. 5.17 (în Cornilescul „s-au dus”).